

Modernist Bir Sanatçıya Şiir

— *poetes* · 04 Mart 2012

Diz çökmüş,
Çırılçıplak bir kadını
Yüzümü taşa dayadım
Saçlarım,
Çukuru ensemin,
Kavisli sırtım,
Gerili tuttuğum belim,
Kalçalarım,
Artık insanlığa anıt diye bıraktığın
Siyah mermer bir acıyım...

Tanıdın değil mi?
Ben Claudel
Camille Claudel
Esin kaynağın
Yalandan seviştiğin kadın...

Ahh Rodin!
Tek aşkı
Öğreticim,
Büyülediğim...
Hiç itiraf etmesen de
Başyapıtındaki hayranlık benim

Söylesene hangisinde daha az bencildin?
Bulmam gereken altının içimde olduğunu söylerken mi?
Heykellerimi ruhsuzlukla suçlarken mi?

Balzac'ı bir paltoya gizlerken sen
Beni de hep örtmeye çalıştın
Kendi gölgen altında bıraktın
Kadının olduğum için mi?
Rakibin olduğum için mi?
Hangisi?

Ahh Rodin,
Yalancı aşkım
Bilmez hiç kimse
"Cehennem Kapısı"nı ilk benim araladığımı
"Öpüş" ü kusursuzlaştırmadan evvel
Sahiden öpüştüğümüzü...

Hangimizin içini daha az kemirdi bu aşk?

Soğuk burası
Üstelik yattığım oda rutubetli
Üstelik bazı geceler odamda
Yüzlerce fare dolaşıyor
Duvarların dökülmeye başlayan sıvaları
Örümcekler dolanırken hiç gözükmüyor
Yine de ağzımı bıçak açmıyor
Kimseyle konuşmuyorum o günden beri
Sanki soyunmuşum da
Gene sana modellik ediyorum
Kaskatıyım,
Cansızım...
Bu hastanede her gün biraz daha fazla deliriyorum
Burada zaman yok biliyor musun?
Çünkü doktorlar heykel yapmamı yasakladı
Ama ben rüyalarımda hep kilden modeller yapıyorum
Her gün, her gün sadece o anı düşünüyorum
Ve eskisi kadar
Mermere dokunmak istiyorum
Metalin döküm kokusunu solumak istiyorum
Atölyemde,
Günlerce uyumadan çalışmak istiyorum
İşte bunu yapamadığımdan
Deliriyorum
Üstelik senden bu kadar nefret ederken
Üstelik bu kadar yalnızken...
Tüm acılarımı eserime yığmak
Mermer tozları arasından tüm öfkemi kusmayı düşünüyorum
Henüz daha başyapıtımı ortaya koymadım...

Hep yeni yeni fikirler uçuşuyor kafamda
Ama sen zihnime girip
Söküp alıp hepsini
Öldürdüğün bedenimi de arasına gizleyip
Bir sürü, bir sürü heykeller yapıyorsun
İşte böyle gecelerde
Öfkem cinnetimle birleşince
İlk kez duyuluyor sesim
Hastanedeki tüm doktorlar yanıma geliyor
Vücuduma iğneler batırıyor
Acıtmıyor senin kadar hiçbiri
Bense vuruyorum,
Kırıyorum,
Paramparça ediyorum,
Benim kanımı içerek diktiğin tüm heykelleri...

Ahh Rodin,
Auguste Rodin!
Hayran olduğum adam!
Söyle,
Taşa can veren sanatçı ellerin,
Öteki kadınları öperken sen
Onlara gerçekten dokunabildi mi?

poetes

"Auguste Rodin-Camille Claudel aşkına ithafen..."